

Nr. 24 / 24 ianuarie 2014

ASOCIAȚIA MAGISTRAȚILOR DIN ROMÂNIA

Amendamentele propuse de Asociația Magistraților din România la Proiectul Legii de Revizuire a Constituției României

Art.	Text Constituție 2003	Text Constituție 2013	AMENDAMENT AMR	Comentariu
Art.1	(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.	(4) Statul se organizează potrivit principiilor separației, echilibrului și cooperării loiale a puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale. Puterea legislativă este reprezentată de Parlament, puterea executivă este reprezentată de Guvern și de celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, iar puterea judecătorească este reprezentată de Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești.	(4) Statul se organizează potrivit principiilor separației, echilibrului și cooperării loiale între cele trei puteri egale - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale. Puterea legislativă este reprezentată de Parlament, puterea executivă este reprezentată de Guvern și de celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, iar puterea judecătorească este reprezentată de Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești.	Menționarea expresă a egalității celor trei puteri conferă justiției o garanție constituțională, în plus, la nivelul cooperării între acestea cu excluderea oricărei tendințe, a unei posibile ierarhizări între ele.
	(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.		(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale, a legilor, dar și respectarea hotărârilor judecătorești este obligatorie.	Esența statului de drept este respectarea hotărârilor judecătorești. Practica ultimilor ani a confirmat că este nevoie de o consacrare constituțională a acestei obligații.

Art.6	(1) Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.			
	(2) Măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români.	(2 ¹) Deciziile autorităților publice centrale și locale cu privire la păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase se vor lua după consultarea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale.	(2 ¹) Deciziile autorităților publice centrale și locale cu privire la păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase se iau după consultarea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale.	Norma constituțională este o normă imperativă, situație ce explică folosirea timpului prezent al verbului.
Art.12	1) Drapelul României este tricolor; culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare începând de la lance: albastru, galben, roșu. (2) Ziua națională a României este 1 Decembrie. (3) Imnul național al României este "Deșteaptă-te române". (4) Stema țării și sigiliul statului sunt stabilite prin legi organice.			
		(5) Minoritățile naționale își pot folosi în mod liber, în spațiu public și privat, propriile simboluri naționale care reprezintă identitatea lor etnică, culturală, lingvistică și religioasă.	(5) Minoritățile naționale își pot folosi în mod liber, în spațiu public și privat, propriile simboluri etnice care reprezintă identitatea lor culturală, lingvistică și religioasă.	Repetarea termenului „naționale” nu concordă cu cerințele rigurozității tehnicii legislativ-constituționale, astfel încât înlocuirea acestuia cu termenul „etnice” este mai adecvată respectând întrutotul simbolistica.
Art. 21	(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.		(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen optim și previzibil, de către o instanță independentă și imparțială.	Și în plan internațional, încă din anul 2004, se folosește termenul de „optim și previzibil”. Este mai actual și în concordanță cu realitatea legislației,

				cu aplicarea ei și cu disfuncționalitățile reale, respectiv volumul mare de lucru, lipsa de personal și logistică, legislația instabilă.
Art. 23	(4) Arestarea preventivă se dispune de judecător și numai în cursul procesului penal.	(4) În mod excepțional și motivat, cercetarea și judecarea în procesul penal se fac cu privarea de libertate a persoanei. Arestarea preventivă se dispune de instanța de judecată competentă în condițiile legii și numai în cursul procesului penal.	(4) În mod excepțional și motivat, cercetarea și judecarea în procesul penal se fac cu privarea de libertate a persoanei. Arestarea preventivă se dispune de judecătorul instanței de judecată competentă să judece fondul cauzei, în condițiile legii și numai în cursul procesului penal, după punerea în mișcare a acțiunii penale.	Mandatul de arestare preventivă este emis de către judecător, iar în viitoarea reglementare de către judecătorul de drepturi și libertăți. Este important ca această măsură să fie luată numai de către un judecător al instanței competente material să judece fondul cauzei, evitându-se situația ca arestarea să fie dispusă de către un judecător de la o altă instanță, situată pe aceeași rază teritorială cu parchetul care formulează sesizarea, iar judecata să fie realizată de altă instanță (situație existentă în actualitatea judiciară). Dispozițiile în materie de arestare preventivă (inclusiv cele de competență) trebuie să fie reglementate constituțional, întrucât libertatea individuală se impune a fi protejată de arbitrarul la acest nivel.
	(8) Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință, în limba pe care o înțelege, motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea, în cel mai scurt termen; învinuirea se aduce la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.	(8) Celui condus administrativ, reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință, în limba pe care o înțelege, motivele conducerii administrative, ale reținerii sau ale arestării, iar învinuirea, în cel mai scurt termen; învinuirea se aduce la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.		Sintagma „celui condus administrativ” nu are nicio valență din punct de vedere juridic.
		(14) Este interzisă folosirea probelor obținute ilegal.	(14) Este interzisă folosirea în proces a documentelor și înregistrărilor obținute cu încălcarea normelor legale care le	Fără mențiunea expresă a sancționării de către lege, textul constituțional nu obligă la emiterea unor norme

			reglementează.	obligatorii care să prevină posibila utilizare a unor mijloace de probă obținute ilegal.
Art. 24		(3) În faza de judecată a procesului penal este garantat principiul egalității de arme între acuzare și apărare.	În tot cursul procesului penal este garantat principiul egalității de arme între acuzare și apărare.	Principiul egalității de arme între acuzare și apărare se impune cu necesitate, fiind o garanție a dreptului părților la un proces echitabil conform art.6 CEDO, garanție impusă ca o cerință obligatorie de instanța europeană, în toate cauzele finalizate prin condamnarea statului român.
Art. 27	(3) Percheziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege.	(3) Percheziția se dispune de instanțele de judecată competente și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege.	Percheziția se dispune de către judecătorul instanței de judecată competentă să judece fondul cauzei și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege.	Varianta AMR are în considerare garanția suplimentară a inviolabilității domiciliului. Deoarece, uneori, percheziția este dispusă de tribunal într-o cauză pentru care competența judecătii în fond aparține curții de apel.
Art. 28	Secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri poștale, al convorbirilor telefonice și al celorlalte mijloace legale de comunicare este inviolabil.	(1) Secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri poștale, al convorbirilor telefonice, al altor comunicări efectuate prin mijloace electronice, al datelor de trafic și al celorlalte mijloace legale de comunicare este inviolabil.		
		(2) Autoritățile publice garantează secretul corespondenței.		
		(3) Reținerea, predarea sau percheziționarea trimiterilor poștale, interceptarea convorbirilor și a comunicărilor, interceptarea în mediul ambiental, percheziția informatică și accesul la un sistem informatic și la un suport de stocare a datelor informatice, obținerea datelor informatice, inclusiv a datelor de trafic și a datelor de localizare, identificarea abonatului, a proprietarului, a utilizatorului unui	(3) Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin alt mijloc electronic de comunicare, înregistrarea în mediul ambiental, localizarea sau urmărirea prin GPS, ori prin alte mijloace electronice de supraveghere, înregistrarea de imagini, obținerea listei convorbirilor telefonice ori	În prezent autorizația prevăzută de lege se emite de către președintele instanței sau de judecătorul anume desemnat, fiind eludat sistemul de repartizare aleatoriu, obligatoriu în toate celelalte cauze când se sesizează instanța. S-a consacrat o practică care, în mod greșit a devenit regulă,

		sistem de comunicații electronice sau a unui punct de acces la un sistem informatic ori alte asemenea tehnici se dispun de judecător, în condițiile legii.	alte asemenea tehnici prevăzute de lege se dispun de judecătorul instanței competente să judece fondul cauzei și numai în cursul procesului penal.	de a se emite autorizații în faza actelor premergătoare, în condițiile în care pentru o garantare a drepturilor cetățenilor ar trebui impusă cerința începerii urmăririi penale. Nu de puține ori se apelează la legi speciale (Legea siguranței naționale) cu limite mai generoase în materie, cu referire la condițiile autorizării date de către judecător.
		(4) În cazul în care există urgență deosebită în luarea uneia dintre măsurile prevăzute la alin.(3), procurorul poate să dispună prin ordonanță, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, luarea măsurii pe o perioadă de cel mult 48 de ore. Îndată după luarea măsurii, procurorul se adresează instanței de judecată competente care decide asupra măsurii dispuse de procuror și, dacă s-a cerut, asupra luării măsurii în continuare. Dacă măsura dispusă de procuror este infirmată, instanța va dispune, când este cazul, distrugerea probelor obținute, care se realizează de către procuror pe bază de proces-verbal, ce se depune la instanță.	(4) În cazul în care există urgență deosebită în luarea uneia dintre măsurile prevăzute la alin.(3), procurorul poate, cu titlu provizoriu, să dispună prin ordonanță, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, luarea măsurii pe o perioadă de cel mult 48 de ore. Îndată după luarea măsurii, procurorul se adresează instanței de judecată competente care decide asupra măsurii dispuse de procuror și, dacă s-a cerut, asupra luării măsurii în continuare. Dacă măsura dispusă de procuror este infirmată, instanța va dispune, când este cazul, distrugerea probelor obținute, care se realizează de către procuror pe bază de proces-verbal, ce se depune la instanță.	
Art. 52	(1) Persoana vătămată într-un drept al sau ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.	(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea prejudiciului printr-o despăgubire echitabilă.		Textul modificat prevede repararea prejudiciului printr-o despăgubire echitabilă fără însă să precizeze cine suportă această reparație și împotriva cui se promovează acțiunea în regres.

	(3) Statul raspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Raspunderea statului este stabilita in conditiile legii si nu inlatura raspunderea magistratilor care si-au exercitat functia cu rea-credinta sau grava neglijenta.	(3) Statul raspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Raspunderea statului este stabilită în condițiile legii, inclusiv în ceea ce privește magistrații care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau cu gravă neglijență. Statul exercită dreptul de regres, în condițiile legii.	(3) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Raspunderea statului este stabilită în condițiile legii.	Independența justiției este o cerință esențială pentru statul de drept și o garanție fundamentală a procesului echitabil. Art. 2 din Principiile Fundamentale ale independenței justiției, adoptate de Adunarea Generală a Națiunilor Unite în noiembrie 1985 stipulează că: „puterea judecătorească decide în cauzele în care este investită de o manieră imparțială, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără nicio restricție, influență abuzivă, sugestionare, presiune, amenințare sau intervenție, directă sau indirectă, de orice origine și pentru orice motiv.” Magistrații nu pot face obiectul unor acțiuni disciplinare pe motivul doar al simplei exercitări a atribuțiilor judiciare ce le revin, în afara cazului în care se dovedește un comportament nedemn al acestora. Rezoluția adoptată de Asociația Europeană a Magistraților de la Siofok, din 27 septembrie – 2 octombrie 2006 a reținut că judecătorii nu pot fi constrânși să lucreze sub amenințarea unei sancțiuni financiare a cărei prezență poate influența, chiar și inconștient, hotărârile lor. Ca principiu general, magistrații ar trebui să fie scutiți complet de răspundere în ceea ce privește plângerile în legătură cu exercițiul de bună credință al funcțiunii lor. Erorile judiciare, fie că se referă la jurisdicție, fie la procedură, în aprecierea și aplicarea legii sau în evaluarea
--	--	---	---	--

**ASOCIAȚIA
MAGISTRAȚILOR DIN
ROMÂNIA**

Membru al Uniunii Internaționale a Magistraților • Membru al Asociației Europene a Magistraților • Membru al Alianței pentru o Justiție Europeană în România

			probelor, trebuie să fie rectificate în căile de atac. Acolo unde acest lucru nu mai este posibil, trebuie să existe un remediu, respectiv o plângere a părții care nu este satisfăcută împotriva statului. În pofida Recomandării Comitetului de Miniștri nr. 12 din 2010 dată în baza art. 15 din Statutul Consiliul Europei în care se prevede că judecătorii nu răspund personal în cazul în care decizia lor este infirmată sau modificată într-o cale de atac, ori pentru modul de interpretare a legii, de apreciere a faptelor sau de evaluare a probelor, în prezent, voința politicului este să consacre răspunderea printr-o normă constituțională. Prin aceasta se încalcă flagrant independența puterii judecătorești, exercitată de un judecător obligat să judece sub spectrul amenințării răspunderii materiale în condițiile în care nu există o altă normă constituțională și pentru o altă categorie de persoane din țară, care să le antreneze răspunderea pentru simplu fapt al exercitării profesiei. Această manieră de responsabilizare a puterii judecătorești nu exprimă decât dizgrația față de magistrați. În timp ce magistratul (în special judecătorul) este ținut să răspundă material, nicio altă putere în stat sau nicio altă instituție a statului nu constituie subiect al unei reglementări constituționale; Neexecutarea măsurilor generate de către statul român de a modifica o lege (CEDO),
--	--	--	--

**ASOCIAȚIA
MAGISTRAȚILOR DIN
ROMÂNIA**

Membru al Uniunii Internaționale a Magistraților • Membru al Asociației Europene a Magistraților • Membru al Alianței pentru o Justiție Europeană în România

			neexecutarea hotărârilor judecătorești de către autorități ale statului, încălcarea CEDO prin aplicarea deciziilor CC, jurisprudenței, toate soldate cu prejudicierea părților, nu au fost sancționate nici constituțional și nici prin vreo lege organică. Cele trei puteri ale statului funcționează sub semnul egalității, dar ca modalitate de răspundere formele sunt diferențiate discriminatoriu, câtă vreme pe perioada unui mandat, determinat în timp, pe parcursul căruia s-au cauzat prejudicii, titularul ei nu este ținut să răspundă, iar paguba rămâne în seama statului, în timp ce judecătorul este ținut să răspundă pentru orice eroare judiciară. Pe de altă parte nu se are în vedere lărgirea cadrului constituțional al răspunderii statului și pentru pagubele cauzate prin funcționarea în condiții anormale a justiției. Această reglementare a răspunderii patrimoniale a magistratului nu trebuie să aibă valență constituțională întrucât, prin această extrapolare, se depășesc principiile care constituie fundamentul legislativ al structurii statului de drept. Nu poate fi primită justificarea referitoare la faptul că celelalte două puteri (legislativă și executivă) sunt la rândul lor sancționate politic, prin votul negativ primit de acestea. Nu poate fi pus un semn de egalitate între răspunderea politică și răspunderea materială. Majoritatea condamnărilor primite
--	--	--	---

			de România la CEDO este consecința unei legislații incoerente, de a cărei elaborare nu se face vinovat judecătorul, care nu creează legi, doar le aplică! Independența justiției este o cerință esențială pentru statul de drept și o garanție fundamentală a procesului echitabil, ea trebuie respectată și susținută de toate instituțiile statului, inclusiv de legislativ.
Art.64	(1) Organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu. Resursele financiare ale Camerelor sunt prevăzute în bugetele aprobate de acestea.	(1 ^b) Orice persoană de drept public, orice persoană juridică privată și orice persoană fizică are obligația de a se prezenta, direct sau prin reprezentant legal, după caz, în fața unei comisii parlamentare, în urma invitației scrise primite din partea acesteia, cu respectarea principiului separației puterilor în stat. Activitatea comisiei parlamentare nu se poate substitui organelor judiciare.	Deși se menționează respectarea principiului separației puterilor în stat, dar și faptul că nu se substituie organelor judiciare, comisia parlamentară (de orice natură ar fie ea) își arogă atributul constituțional de a chema la ordine o persoană fizică, juridică, de drept public, privat, fără a circumscrie care este scopul sau interesul major pe care-l presupune o astfel de măsură. Nu rezultă că prin invitația transmisă se comunică persoanei vizate scopul acesteia. Apreciem că nu este necesară o dispoziție constituțională ca un reprezentant al unei instituții precum Parchetul General sau CSM să fie invitat atunci când Parlamentul este interesat pentru finanțarea sau mai buna administrare a justiției cu asigurarea condițiilor de normalitate. Simpla menționare a respectării unor principii și fără substituirea altor instituții nu reprezintă garanții de exercitarea unei activități judiciare independente.

Art.72	(2) Deputatii si senatorii pot fi urmariti si trimisi in judecata penala pentru fapte care nu au legatura cu voturile sau cu opiniile politice exprimate in exercitarea mandatului, dar nu pot fi perchezionati, retinuti sau arestati fara incuviintarea Camerei din care fac parte, dupa ascultarea lor. Urmarierea si trimiterea in judecata penala se pot face numai de catre Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie. Competenta de judecata apartine Inaltei Curti de Casatie si Justitie.	(2) Deputatii și senatorii pot fi urmăriti și trimisi în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului. Deputații și senatorii nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor.	(2) Deputații și senatorii pot fi urmăriti și trimisi în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.	Se înlătură dispozițiile constituționale privind instituțiile judiciare competente să cerceteze și să judece parlamentarii. Nu se precizează însă în condițiile în care nu mai operează competența după calitatea persoanei, care sunt organele judiciare îndrituite legal cu această activitate. În timp ce deputații și senatorii sunt supuși percheziției, arestării cu încuviințarea Camerei dar numai după ascultare lor, autorizarea acestor măsuri de către CSM în ceea ce-i privește pe magistrații aflați în aceste situații critice (din păcate), se emite fără ca aceștia să fie ascultați sau fără măcar să aibă la cunoștință că sunt în discuția forului judiciar pentru luarea acestor măsuri.
	(3) In caz de infractiune flagranta, deputatii sau senatorii pot fi retinuti si supusi perchezitiei. Ministrul justitiei il va informa neintarziat pe presedintele Camerei asupra retinerii si a perchezitiei. In cazul in care Camera sesizata constata ca nu exista temei pentru retinere, va dispune imediat revocarea acestei masuri.		(3) In caz de infracțiune flagrantă, deputații sau senatorii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul Justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei asupra reținerii și a percheziției.	Opinăm pentru eliminarea tezei finale cu privire la revocarea de către Camera a măsurii luate în caz de infracțiune flagrantă. Imixtiunea Camerelor, de revocare a acestor măsuri în cursul unui proces penal, aduce atingere principiului separației puterilor în stat și independenței justiției, în contradicție cu art. 64 ¹ din prezentul proiect, unde corect se precizează că Parlamentul nu se poate substitui organelor judiciare.
Art. 96	(4) Competenta de judecata apartine Inaltei Curti de Casatie si Justitie. Presedintele este demis de drept la data			Eliminarea tezei 1 a alin. 4 ca și a art. 72 alin. 2 se justifică prin înlăturarea competenței instanței după calitatea

	ramanerii definitive a hotararii de condamnare.			persoanei, respectiv judecarea în fond de către ICCJ ca instanță supremă. În acest mod se dă eficiență principiului egalității în drepturi, principiu consacrat în art.16 din Constituție măsura aplicându-se oricărei persoane indiferent de funcția deținută.
Art. 109	(2) Numai Camera Deputatilor, Senatul si Presedintele Romaniei au dreptul sa ceara urmarirea penala a membrilor Guvernului pentru faptele savarsite in exercitiul functiei lor. Daca s-a cerut urmarirea penala, Presedintele Romaniei poate dispune suspendarea acestora din functie. Trimiterea in judecata a unui membru al Guvernului atrage suspendarea lui din functie. Competenta de judecata apartine Inaltei Curti de Casatie si Justitie.	(2) Parlamentul, în ședință comună a celor două Camere, are dreptul exclusiv de a cere urmărirea penală a prim-ministrului și a membrilor Guvernului, pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor. În cazul aprobării cererii de urmărire penală a membrilor Guvernului, prim-ministrul înainteașă Președinților celor două Camere ale Parlamentului o cerere motivată de suspendare din funcție a acestora. Suspendarea din funcție se decide în ședința comună a celor două Camere. Trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului atrage suspendarea lui de drept din funcție. Competența de judecată aparține Inaltei Curți de Casație și Justiție.		Pentru acuratețe și similitudine cu art. 72 alin. 2 raportat la art. 96 alin. 4 se justifică eliminarea ultimului aliniat vizând competență de judecată, (în fond), a ICCJ.
Art. 115	(6) Ordonanțele de urgenta nu pot fi adoptate in domeniul legilor constitutionale, nu pot afecta regimul institutiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertatile si indatoririle prevazute de Constitutie, drepturile electorale si nu pot viza masuri de trecere silita a unor bunuri in proprietate publica.	(6) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale ori privind regimul infracțiunilor, pedepselor și al executării acestora, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.	(6) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale ori privind regimul infracțiunilor, pedepselor și al executării acestora, nu pot schimba regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.	Lipsa de fermitate a terminologiei nu permite exprimarea corectă a sensului pe care îl imprimă legiuitorul constituțional textului.
Art. 124	(1) Justitia se infaptuieste in numele legii. (2) Justitia este unica, impartiala si egala pentru toti. (3) Judecatorii sunt independenti si se		(1) Justiția se înfăptuiește de toate instanțele judecătorești în numele legii cu respectarea principiului aplicării legii celei mai favorabile în materie penală și contravențională.	Prin această redactarea se înlătură dubiul referitor la organele care înfăptuiesc justiția. Se lărgeste sfera legii în numele căreia se înfăptuiește justiția prin respectarea și aplicarea

	supun numai legii.			drepturilor și libertăților fundamentale ale omului indiferent dacă ele emană din legea națională sau internațională în urma ratificării de către România.
Art. 125	(1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile legii.			
	(2) Propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.		(2) Propunerea de numire în funcția de judecător și promovarea, numirea în funcție de conducere, detașarea, delegarea, transferul și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.	În condițiile acestui text propus de AMR, cariera judecătorului se va afla în afara oricăror influențe a factorului politic.
			(4) Statutul judecătorilor este unul de demnitate publică, garantat constituțional și reglementat prin lege organică proprie.	În acest fel legiuitorul ordinar nu va mai putea să modifice elementele componente ale statutului, textul constituțional fiind o garanție în acest sens. Constituția actuală prin art. 125 atunci când reglementează statutul judecătorilor reține că ei sunt inamovibili, în condițiile legii. Susținem modificarea acestui articol prin adăugarea alături de inamovibilitate și a calității de demnitate publică. În prezent, în cadrul sistemului judiciar calitatea de demnitar o au numai anumiți magistrați, așa cum sunt ei definiți (judecători și procurori împreună) împrejurare ce conduce la ivirea unei inechități nejustificate. Cu nimic nu este mai important un

				magistrat, ales membru în CSM, ori care ocupă o funcție de conducere la Înalta Curte de Casație și Justiție sau în Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, comparativ cu toți ceilalți judecători care desăvârșesc, înfăptuiesc, actul de justiție, în adevăratul sens al cuvântului. Acest aspect conduce la ivirea unei discriminări în interiorul sistemului. De asemenea, calitatea de demnitar este atribuită persoanelor ce intră în componența celorlalte două puteri: legislativă și executivă, motiv pentru care, excluderea majorității judecătorilor de la această recunoaștere, poate fi considerată o discriminare între puteri, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, reprezentând totodată și o încălcare a componentei de „echilibru” după care se arată, la începutul legii fundamentale, că se organizează statul prin cele trei puteri - legislativă, executivă și judecătorească. Se poate reține din aceste ultime argumente existența unei discriminări între cele trei puteri în stat.
Art. 126	(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. (3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe			(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii, potrivit competenței sale. În acest fel se cuprinde și unificarea practicii judecătorilor ICCJ nu doar raportat la unificarea practicii

	judecătorești, potrivit competenței sale. (4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.	(4) Compunerea și organizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin legea sa organică.	(4) Organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești, inclusiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție, se reglementează unitar prin lege organică.	celorlalte instanțe. Este nevoie de un Cod al Organizării judiciare care să conțină principiile organizării și funcționării, regulamentele de aplicare a legii, cu o largă aplicabilitate, de la ICCJ la judecătoria. Câtă vreme justiția se desfășoară prin ICCJ și instanțele judecătorești (art. 125 alin 1), puterea judecătorească unitară se exercită prin judecător, indiferent de nivelul instanței unde funcționează. Se impune introducerea sintagmei „<i>prin lege organică</i>”, întrucât principiile pe baza cărora funcționează toate instanțele din România trebuie reținute, în același mod, ca fiind valabile și pentru instanța supremă. Acest aspect ar garanta respectarea repartizării aleatorii a tuturor cauzelor ce intră în competența sa de soluționare. În consecință, și completele de 5 judecători din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție vor trebui să își desfășoare activitatea pe baza aceluiași principiu, situație care va da o mai mare încredere cetățenilor în corectitudinea și transparența actului de justiție. Nu există nicio justificare ca ICCJ să beneficieze de o lege organică proprie.
Art. 129	Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita calea de atac, în condițiile legii.		Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate, persoanele ale căror interese legitime au fost vătămate și Ministerul Public pot exercita căile de atac în condițiile legii.	Lărgirea sferei persoanelor îndreptățite să atace hotărârile judecătorești este conformă cu normele procesuale penale actuale.

Art. 131	(1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.		Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății, apără ordinea de drept, legalitatea precum și drepturile, interesele legitime și libertățile persoanelor.	Aceste atribuții îi conferă Ministerului Public o recunoaștere ca instituție constituțională în raport de orice persoană nu numai cetățeanului asupra căruia se exercită protecția sa instituțională.
	(2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.		Organizarea, funcționarea Ministerului Public și atribuțiile exercitate prin procurorii constituiți în parchete sunt reglementate printr-o lege organică proprie și unitară.	Ministerul Public, deși este o instituție constituțională extrem de importantă, nu beneficiază de un act normativ unitar care să-i reglementeze activitatea, organizarea și funcționarea. În schimb există direcții ale acestei instituții care au legi speciale, au regulamente diferențiate pentru câțiva zeci (sute) de procurori în timp ce alți aproximativ 3000 de procurori din celelalte parchete au activitatea reglementată prin dispoziții strecurate în legea de organizare a instanțelor. Există această situație în condițiile în care Ministerul Public este o instituție de sine stătătoare cu buget propriu pe care și-l gestionează singur.
	(3) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.		Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată în condițiile legii. Poliția judiciară funcționează în subordinea parchetelor.	Trecerea Poliției judiciare în subordinea parchetelor este de natură să eficientizeze activitatea de cercetare și urmărire penală.
Art. 132	(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.		(1) Procurorii sunt independenți, imparțiali și se supun numai legii. (2) Procurorii sunt numiți de Președintele României în condițiile legii. (3) Propunerea de numire în funcția de procuror precum și promovarea, numirea în funcții de conducere, detașarea, delegarea, transferarea și sancționarea disciplinară a	Dispozițiile care reglementează statutul procurorilor (în prezent art. 132) pot primi două abordări diferite. Astfel, procurorii pot avea un statut de independență reală, fiind exclusă autoritatea ministrului justiției, dar și subordonarea ierarhică, împrejurări ce motivează păstrarea

			procurorilor sunt în competența secției de procurori a CSM în condițiile legii. (4) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice. (5) Statutul procurorului este garantat și reglementat prin lege organică proprie.	calității de magistrat și în favoarea procurorilor. Actele procurorului care instrumentează dosarul în faza de urmărire penală nu trebuie să mai fie confirmate sau infirmate de procurorul șef, acesta fiind doar un atribut al instanțelor, independența procurorului fiind una adevărată, garantată. În situația în care întregul corp profesional al procurorilor nu dorește sau nu optează, în mod concret, pentru înlăturarea simultană a mențiunilor referitoare la autoritatea ministrului justiției și la subordonarea ierarhică, componente care nu le garantează o independență deplină, opinăm pentru excluderea procurorilor din rândul magistraților, urmând ca această calitate să rămână câștigată numai pentru judecători. Dar și în situația în care procurorii vor rămâne magistrații statutul lor nu poate fi unul caracterizat prin inamovibilitate, întrucât acesta nu poate fi similar judecătorilor. Nu trebuie uitat faptul că justiția se înfăptuiește prin Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe, iar autoritatea unei puteri, dată și de aceia care intră în componența ei, respectiv judecătorii inamovibili, nu poate fi comparată cu autoritatea unei instituții care nu are același statut, de putere în stat, așa cum este și trebuie să rămână Ministerul Public.
--	--	--	---	--

Art. 133	(1) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.		Consiliul Superior al Magistraturii prin cele două secții asigură și garantează independența judecătorilor și a procurorilor.	Instituție constituțională, Consiliul Superior al Magistraturii are ca atribut principal garantarea independenței magistraților, în desăvârșirea actului de justiție, în beneficiul persoanelor și în folosul interesului general. Poate fi agreată și ideea a două Consilii, situație adusă în discuție, tot mai mult, în spațiu public, în ultimul timp. Dacă va fi acceptată această propunere trebuie făcută mențiunea expresă că numai un judecător poate asigura conducerea Plenului, iar în situația în care va fi un singur Consiliu acest lucru trebuie să fie de asemenea evident. În subsidiar, dacă nu este îmbrățișat acest punct de vedere, solicităm ca Plenul Consiliului Superior al Magistraturii să aibă doar caracter de reprezentativitate, cu un președinte ales dintre judecători, iar cariera judecătorilor și procurorilor să fie gestionată, în întregime, de Secția de Judecători și de Secția de Procurori, după caz, Plenul neavând nicio atribuție sub acest aspect.
	(2) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care: a) 14 sunt aleși în adunările generale ale magistraților și validați de Senat; aceștia fac parte din două secții, una pentru judecători și una pentru procurori; prima secție este compusă din 9 judecători, iar cea de-a doua din 5 procurori;	“(2) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 21 membri, din care: b) 4 reprezentanți ai societății civile, specialiști în domeniul dreptului, care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, aleși de Senat; aceștia participă numai la lucrările în plen;”	(2) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 17 membri din care: a) 14 sunt aleși pentru un singur mandat de către adunările generale ale judecătorilor și procurorilor; Secția de judecători este compusă din 9 judecători, iar secția de procurori din 5 procurori. b) 2 reprezentanți ai societății civile specialiști în domeniul dreptului cu o înaltă	Nu se impune majorarea numărului de membri la mai mult de 17 în condițiile în care ministrul justiției și procurorul general nu-și justifică prezența în consiliu

b) 2 reprezentanți ai societății civile, specialiști în domeniul dreptului, care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, aleși de Senat; aceștia participă numai la lucrările în plen; c) ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.		reputație profesională și morală numiți prin vot de Senat și care participă numai la lucrările în plen; c) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție este membru de drept.	urmărește, printre altele, asigurarea unei funcționări corespunzătoare a acestui organism. Nu poate fi acceptat un control al puterii judecătorești de către celelalte două puteri, întrucât niciuna dintre cele trei puteri în stat nu este mai importantă, mai presus față de alta. Cu atât mai mult se impune evitarea imixtiunii, a controlului exercitat de orice altă entitate, fie ea și societatea civilă. Mai mult decât atât, persoanele care sunt străine sistemului nu vor putea să asigure niciodată o funcționare corespunzătoare a acestuia, iar garanția de independență nu poate fi realizată în condiții de sporire a numărului reprezentanților societății civile. Numărul reprezentanților societății civile nu doar că nu se justifică a se mări dar, mai degrabă, pentru egalitate de tratament, raportat la celelalte două puteri, nu ar trebui să se mai regăsească în componența CSM. Președintele ICCJ este membru de drept, având în vedere faptul că este reprezentantul cel mai înalt al puterii judecătorești.
(4) Durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este de 6 ani.	(4) Durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este de 4 ani.		Apreciem că durata mandatului se poate reduce la patru ani. Această durată poate să răspundă tuturor nevoilor, dar și unui interval optim în care activitatea Consiliului Superior al Magistraturii să fie eficientă.

		(4 ¹) Magistrații aleși membri ai Consiliului Superior al Magistraturii sunt revocați din funcție de adunările generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă, potrivit legii speciale de organizare și funcționare.	(4 ¹) Revocarea membrilor aleși ai CSM se realizează de către adunările generale ale judecătorilor sau procurorilor potrivit legii.	Se impune ca, pornind de la modalitatea în care sunt aleși membrii CSM, în cadrul unor adunări generale, să existe tot astfel asigurat și un mecanism de revocare a acestora, într-o modalitate asemănătoare, prin vot, și în cadrul adunărilor generale, în condiții ale legii care să nu aducă nicio diferență între cele două proceduri. Statuarea prin normă constituțională a revocării membrilor CSM de către adunările generale este în măsură să preîntâmpine situațiile de criză prin care actualul CSM a trecut în anul 2013, an în care imaginea sistemului judiciar, din punctul de vedere al magistraților, a suferit pierderi imense.
			(5) Hotărârile CSM se iau prin vot deschis și pot fi atacate în justiție la ICCJ.	De asemenea, pentru a verifica modalitatea în care membrii CSM își îndeplinesc atribuțiile, în timpul mandatului, și totodată și ca o dovadă a respectării principiului transparenței, este esențial ca votul membrilor să fie exprimat la vedere iar nu într-o procedură secretă, cu excepțiile prevăzute de lege (măsuri preventive ce vizează diferiți magistrați). Activitatea de până în prezent justifică cerința votului deschis și posibilitatea atacării hotărârilor CSM în justiție;
	(6) Președintele României prezidează lucrările Consiliului Superior al Magistraturii la care participă.		Abrogat	Pornind tot de la principiul că nicio altă putere nu poate să se amestece ori să exercite într-o formă sau alta, influență asupra justiției, este necesară înlăturarea prevederii

				actuale, referitoare la participarea Președintelui României la lucrările Consiliului Superior al Magistraturii. Acesta poate avea doar calitatea de invitat, dar niciodată legea fundamentală nu trebuie să-i mai asigure vocația de a fi participant și cu atât mai puțin atribuția de a prezida lucrările Consiliului pentru că, spre deosebire de Guvern, Consiliul Superior al Magistraturii nu este o parte a puterii executive, ci o putere distinctă.
			(7) Asociațiile profesionale naționale de largă reprezentativitate ale judecătorilor și procurorilor participă prin reprezentanții desemnați la lucrările plenului și a secțiilor CSM cu drept de vot consultativ; (8) Bugetul tuturor instanțelor judecătorești constituite într-o putere judecătorească unică este gestionat și în raport de veniturile provenite din taxele judiciare de timbru, amenziile penale, cheltuielile judiciare penale de către Președinte ICCJ. (9) Bugetul parchetelor este gestionat de Ministerul Public prin Procurorul General;	Dispoziția din legea organică a CSM a confirmat că este benefică implicarea asociațiilor profesionale cu vot consultativ, prin reprezentanții lor, pentru buna desfășurare a activității Consiliului Superior al Magistraturii Din 2005, deși există lege prin care s-a stabilit trecerea bugetului în atribuțiile șefului puterii judecătorești, prin multiple ordonanțe de urgență ale Guvernului se amână aplicarea legii, astfel că singura șansă este reglementarea constituțională a acestei prevederi.
Art. 134	(1) Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagieri, în condițiile legii.	(1) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii propun Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor, respectiv a procurorilor, cu excepția celor stagieri, în condițiile legii. Secția de judecători a Consiliului Superior al Magistraturii		Apreciez că în folosul sistemului judiciar se impune ca prin cele două secții din cadrul Consiliu Superior al Magistratilor să se asume gestionarea carierelor profesionale ale acestora. În

		gestionează în mod exclusiv cariera profesională a judecătorilor, iar Secția de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii gestionează în mod exclusiv cariera profesională a procurorilor. Hotărârile secțiilor se atacă direct la Înalta Curte de Casație și Justiție.		condițiile păstrării a două secții care să gestioneze cariera profesională a judecătorilor și a procurorilor trebuie să se garanteze la nivelul Plenului CSM o majoritate a judecătorilor. În caz contrar s-ar ajunge ca puterea judecătorească, aparent gestionată de judecători, să se afle la dispoziția unei majorității care să contravină intereselor justiției împotriva beneficiului cetățeanului.
	(2) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot.		(2) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică.	Prezența ministrului justiției și a procurorului general nu se justifică în componența CSM, așa cum realitatea a demonstrat-o. Și președintele ICCJ este într-o stare de relativă incompatibilitate, întrucât soluționarea căii de atac se realizează la instanța supremă.
	(4) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește și alte atribuții stabilite prin legea sa organică, în realizarea rolului sau de garant al independenței justiției.		(4) CSM îndeplinește și alte atribuții stabilite prin lege în realizarea rolului său constituțional.	CSM nu trebuie să exercite atribuții și în alte sfere privind personalul auxiliar de specialitate, magistrați asistenți, ori alte categorii de personal.
Art. 142	(2) Curtea Constituțională se compune din noua judecători, numiți pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit.		(2) Curtea Constituțională se compune din nouă consilieri numiți pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit	Titlatura de judecător creează confuzie față de cei care fac parte din puterea judecătorească și au atributul exclusiv de a exercita puterea prin actul de judecată. Prin actuala reglementare cei nouă membrii ai Curții Constituționale sunt numiți politic pe un mandat limitat, situație

				diferită de judecătorul care este apolitic, persoană cu activitate independentă de factorul politic și se bucură de inamovibilitate. Solicităm, de asemenea, ca numărul consilierilor (judecătorilor) de la Curtea Constituțională să fie completat (până la terminarea mandatului celor numiți politic în prezent) cu judecători de carieră, cu o vechime de cel puțin 20 de ani, aleși de Secția de Judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii.
	(3) Trei judecatori sunt numiti de Camera Deputatilor, trei de Senat si trei de Presedintele Romaniei.		(3) Trei judecatori sunt numiți de către cele două camere ale Parlamentului în ședință comună, trei de către secția de judecatori ai Consiliului Superior al Magistraturii și trei de către Executiv.	Această variantă satisface exigențele principiului separației și echilibrului puterilor în stat. Experiența consilierilor/judecătorilor propuși de către CSM prin secția de judecatori poate fi benefică și poate echilibra activitatea Curții Constituționale.

**Președintele Asociației Magistraților din România
Judecător Gabriela BALTAG**